

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžk/29/2018
Identifikačné číslo spisu: 5016200897
Dátum vydania rozhodnutia: 02.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5016200897.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej a zo sudcov JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: Obec Horný Hričov, Horný Hričov č. 191, právne zastúpená: Advokátska kancelária AKSK, s.r.o., Námestie SNP č. 15, Banská Bystrica, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor opravných prostriedkov, A. Kmeťa č. 17, Žilina, za účasti ďalších účastníkov konania 1) SAKER, s. r. o., Horný Hričov č. 298, IČO: 36 391 361, právne zastúpený: Mgr. E. U., Hruštiny 602, Žilina, 2) Jednota dôchodcov na Slovensku, základná organizácia, so sídlom v Hornom Hričove, 3) Občianske združenie Za čistú a zdravú obec Horný Hričov, so sídlom Horný Hričov č. 252, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OOP3-2016/029651/KUZ zo dňa 9. septembra 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného a o kasačnej sťažnosti ďalšieho účastníka 1) proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 17. apríla 2018, č. k.: 30S/76/2016-133, v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Žiline z 10. mája 2018, č. k. : 30S/76/2016-144, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného a ďalšieho účastníka 1) SAKER, s.r.o. proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 30S/76/2016 zo dňa 17. apríla 2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 30S/76/2016-144 zo dňa 10. mája 2018 zamietla .

Žalovanému a ďalšiemu účastníkovi 1) sa nepriznáva náhrada trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline zrušil rozhodnutie Okresného úradu Žilina, odbor starostlivosti o životné prostredie nazvané ako Záverečné stanovisko č: OU- A-OSZP3-2016/003575-006/Hnl zo dňa 10. mája 2016, ako aj rozhodnutie Okresného úradu Žilina, odbor opravných prostriedkov č. OU-ZA-OOP3-2016/029651/KUZ, zo dňa 9. septembra 2016 v znení jeho opravy č. OU-ZA-OOP3-2017/011666/KUZ zo dňa 13. februára 2017 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi voči žalovanému priznal právo na náhradu trov konania. Ďalším účastníkom v rade 1), 2) a 3) náhradu trov konania nepriznal.

2. Žalovaný druhostupňový orgán - Okresný úrad Žilina, odbor opravných prostriedkov rozhodnutím, č. OU-ZA-OOP3-2016/029651 zo dňa 9. septembra 2016 v znení jeho opravy č. OU-ZA-OOP3-2016/029651/KUZ, OU-ZA-OOP3-2017/01166/KUZ zo dňa 13. februára 2017, zamietol odvolania žalobcu a ďalšieho účastníka 2) Jednoty dôchodcov na Slovensku proti prvostupňovému rozhodnutiu a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil stotožňujúc sa s právnym a skutkovým zhodnotením veci prvostupňovým správny orgánom. Žalovaný napadnuté rozhodnutie odôvodnil tým, že odôvodnenie záverečného stanoviska (Kapitola VII) vyhodnocuje postup správneho orgánu, pričom samotný postup a podklady pre vydanie záverečného stanoviska sú zhrnuté v Kapitolách I. - V. Záverečného stanoviska. Vo výrokovvej časti rozhodnutia (v Kapitole VI. V bode 5) sú zhodnotené jednotlivé doručené stanoviská a vysporiadanie sa príslušného správneho orgánu so vznesenými pripomienkami strán. Odborný posudok bol zverejnený na webovom sídle www.enviroportal.sk a odborne spôsobilá osoba bola vybraná z príslušného zoznamu. Nové dôkazy, meranie únosnosti na ceste III/2090 a miestnych komunikáciách v obci Horný Hričov boli vykonávané na úsekoch komunikácií, ktorými nie je prepravovaný odpad do firmy navrhovateľa, výsledkom protokolu o skúškach vôd vypracovaným Regionálnym úradom verejného zdravotníctva bol záver, že vzorka vody je vyhovujúca po chemickej aj mikrobiologickej stránke.

3. Krajský súd z administratívneho spisu zistil, že Okresný úrad Žilina, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia ako príslušný orgán podľa § 3 písm. k) v spojení s § 56 písm. c) zák. č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 24/2006 Z. z.“ alebo „zákon o EIA“) vydal na základe výsledkov procesu posudzovania podľa § 37 cit. zákona § 46 a § 47 Správneho poriadku rozhodnutie - Záverečné stanovisko č. OU-ZA-OSZP2-2016/003575-006/Hnl z 10. mája 2016, vyslovil súhlas s realizáciou navrhovanej činnosti „Mechanická úprava kovových odpadov“ ďalšieho účastníka 1) a určil podmienky realizácie navrhovanej činnosti a rozsah projektovej analýzy. Účelom navrhovanej činnosti bolo doplniť technológiu mechanického zhodnocovania kovových odpadov a navýšiť kapacitu zariadenia nad 5000 ton. Zvážené boli predpokladané vplyvy navrhovanej činnosti na životné prostredie, vychádzajúc zo správy o hodnotení navrhovanej činnosti na životné prostredie a vychádzal z preštudovania správy o hodnotení navrhovanej činnosti, stanovísk zainteresovaných subjektov, odborného posudku S.. P. P., odborne spôsobilej osoby na posudzovanie vplyvu na životné prostredie pre činnosti 3g, stavby pre odpadové hospodárstvo, odbor činnosti 2m, odpadové hospodárstvo č. 127/96-OPV. Správny orgán na základe vibroakustickej štúdie zistil, že navrhovanou činnosťou nedôjde k prekročeniu stanovených limitov pre hluk a vibrácie v životnom prostredí. Prevádzka je umiestnená vo výrobnjej zóne v súlade s územným plánom obce. Navrhovaná činnosť - investičný zámer mechanické spracovanie kovových odpadov považoval za prijateľné z hľadiska životného prostredia aj pri množstve spracovaného odpadu 14 500 ton za rok. V nadväznosti na doručené stanoviská a zvýšenú dopravnú intenzitu konštatoval, že podľa záverov vibroakustickej štúdie na základe predikcie akustických pomerov súvisiacich s činnosťou zariadenia na mechanickú úpravu kovových odpadov konštatoval neprekročenie limitov prípustných hodnôt hluku z iných zdrojov vo vonkajšom prostredí chránených objektov. Správny orgán poznamenal, že pri mechanickom spracovaní kovových odpadov hliníka nedochádza k expozícii zamestnancov s týmto chemickým faktorom.

4. Krajský súd v Žiline vec posúdil podľa § 1 ods. 1 písm. a) bod 2, § 3 písm. a), písm. c), písm. f), § 29a, § 37 ods. 1, ods. 5, ods. 7, § 64 zákona č. 24/2006 Z. z. a § 5 zákona č. 71/1992 Zb. o životnom prostredí, pričom po oboznámení sa s odôvodnením rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a rozhodnutia žalovaného konštatoval ich nepreskúmateľnosť. V prípade napadnutých rozhodnutí správnych orgánov ide o vadu spočívajúcu v nedostatku dôvodov. Hlavné hľadiská, na ktoré musí správny orgán prioritne prihliadať pri posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti a okruh oblastí, ktoré zákonodarca kládol hlavný dôraz počas celého procesu posudzovania sú v § 29a zák. č. 24/2006 Z. z. Prvostupňový ako ani žalovaný správny orgán v dôvodoch rozhodnutia opomenuli vyhodnotiť jedno z hlavných hľadísk posudzovania, a to „únosnosť zaťaženia územia“. Námietky žalobcu, podľa ktorej sa správne orgány nezaoberali extrémnym počtom spoločností venujúcich sa spracovaniu odpadov v obci, v dôsledku obec environmentálne a kapacitne nemôže prijať ďalšie navyšovanie odpadu vyhodnotil ako

dôvodnú.

5. Absencia dôvodov prvostupňového a napadnutého správneho rozhodnutia vo vzťahu k zmienenému hľadisku správny súd viedla k zrušeniu rozhodnutí pre nepreskúmateľnosť bez možnosti zaoberať sa žalobnými námietkami vzťahujúcimi sa k nepriaznivým vplyvom navrhovanej činnosti na kvalitu ovzdušia, vôd, hlučnosť v obci a podobne, ktoré v tomto štádiu konania považoval za predčasné, bezprostredne nesúvisiace s celkovým zhodnotením všetkých hľadísk obsiahnutých v § 29a zák. č. 24/2006 Z. z., vrátane únosného zaťaženia územia.

6. Krajský súd v rozsudku správneho orgánu uložil povinnosť v odôvodnení nového rozhodnutia reagovať tiež na hľadisko posúdenia vplyvu navrhovanej činnosti na životné prostredie, za doplnenia podkladov vyhodnotiť aké iné prevádzky, zariadenia alebo iné zásahy do prírodného prostredia meniace fyzické aspekty lokality, ovplyvňujúce jednotlivé zložky životného prostredia, a teda činnosti majúce priamy alebo nepriamy vplyv na životné prostredie, vrátane vplyvu na zdravie ľudí, biodiverzitu, pôdu, klímu, ovzdušie, vodu, krajinu, už zaťažujú dané územie. V tomto smere musí doplniť skutkové zistenia o podklady relevantné z hľadiska sumarizácie potrebných údajov a až následne posúdi navrhovanú činnosť spoločnosti SAKER, s. r. o. v spojení s inými, už v danej lokalite existujúcimi prevádzkami (vrátane už existujúcej/povolenej činnosti spoločnosti SAKER, s. r. o.) ovplyvňujúcimi životné prostredie v širšom slova zmysle a vyhodnotí, či ďalšie zaťaženie územia navrhovanou činnosťou je ešte možné subsumovať pod legálny pojem „únosné zaťaženie územia“ v zmysle cit. § 5 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí, a teda také zaťaženie územia ľudskou činnosťou, pri ktorom ešte nedochádza k poškodzovaniu životného prostredia, najmä jeho zložiek, funkcie ekosystémov alebo ekologickej stability. Krajský súd tiež považoval za žiadúce, aby správny orgán vyložil aj obsah právnej normy, a v nej obsiahnutých neurčitých pojmov (napr. ekosystém, ekologická stabilita, únosnosť zaťaženia územia a pod.), aby bol účastníkom konania zrejмый vzťah medzi skutkovým zistením a právnym posúdením veci správny orgánom.

7. Správny súd sa vyjadril k obrane žalovaného založenej na tom, že správny orgán nemôže obmedzovať ani znevýhodňovať žiaden subjekt, splňajúci podmienky realizácie činnosti s poukazom na otázky konkurenčného boja subjektov. V konkrétnom prípade bola totiž jednou z podmienok povolenia navrhovanej činnosti spoločnosti SAKER, s. r. o. skutočnosť, že zvýšením zaťaženia o danú činnosť ešte bude zachované únosné zaťaženie územia v zmysle § 5 zák. č. 17/1992 Zb. Zdôraznil, že nemožno súčasne opomenúť fakt, že § 29a písm. a) zák. č. 24/2006 Z. z. v nadväznosti na § 5 zák. č. 71/1992 Zb. slúži k ochrane ďalšieho významného ústavného práva garantovaného čl. 44 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na životné prostredie. Slobode podnikania a ochrane hospodárskej súťaže zákon stanovil jasné limity, v právnom štáte plne odôvodnené ochranou významného ústavného práva. Pokiaľ sú zákonné podmienky v konkrétnom čase nastavené pre všetky podnikateľské subjekty rovnako, navrhovateľ musí znášať prípadné riziko, že práve jeho prevádzka - navrhovaná činnosť (resp. rozšírenie existujúcej činnosti) v určitom časovom momente už bude činnosťou, ktorá po zohľadnení už povolených činností v danom území v úhrne spolu s nimi presahuje tzv. únosné zaťaženie územia.

2.

8. Žalovaný, Okresný úrad Žilina, odbor opravných prostriedkov (ďalej aj „kasačný sťažovateľ I“), podal proti rozsudku krajského súdu kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, a teda že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa názoru žalovaného, odôvodnenie napadnutého rozhodnutia vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, pričom prvostupňový správny orgán - Okresný úrad Žilina, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia, ako príslušný orgán štátnej správy vydal na základe výsledkov posudzovania v súlade s ustanovenia zákona EIA záverečné stanovisko, pri ktorom sa zväzil stav územia, význam očakávaných vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie a zdravie obyvateľstva z hľadiska pravdepodobnosti, rozsahu a trvania, charakteru navrhovanej činnosti, miesta vykonávania navrhovanej činnosti, so zameraním na súlad s územnoplánovacou dokumentáciou, záverov hodnotenia podľa zámeru, stanovísk orgánov dotknutých navrhovanou činnosťou a dotknutej verejnosti, ako aj výsledkov verejného prerokovania a výsledku odborného posudku súhlasil s realizáciou

navrhovanej činnosti „Mechanická úprava kovových odpadov“ za predpokladu splnenia podmienok VI. Záverečného stanoviska. Navrhovateľ - SAKER, s.r.o. predložil prvostupňovému orgánu zámer podľa § 22 ods. 1 zákona EIA na posúdenie podľa EIA k začatiu zisťovacieho konania navrhovanej činnosti „Mechanická úprava kovových odpadov“. Zámer navrhovanej činnosti podľa § 22 a prílohy č. 9 vypracovala spoločnosť ENGOM s.r.o. Žilina pod vedením zodpovedného riešiteľa RNDr. Mariána Gocála. Rozsah hodnotenia navrhovanej činnosti bol zaslaný dotknutej obci, rezortnému orgánu, orgánom štátnej správy a účastníkom konania zapojeným do procesu v rámci zisťovacieho konania listom č. OU-ZA-OSZP3-2015/008028-002/Hnl zo 4. februára 2015, v ktorom boli oboznámení, že v zmysle § 30 ods. 6 zákona EIA o možnosti vzniesť pripomienky k stanovenému rozsahu hodnotenia v lehote do 10 dní od zverejnenie. Navrhovateľ - SAKER, s.r.o. následne zabezpečil vypracovanie Správy o hodnotení a prvostupňový orgán dňom doručenia predmetnej správy začal správne konanie vo veci posudzovania predpokladaných vplyvov na životné prostredie a 17. decembra 2015 zverejnil Informáciu pre verejnosť podľa § 24 ods. 1 zákona EIA. Odborný posudok k Správe o hodnotení navrhovanej činnosti podľa sťažovateľa obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti vrátane návrhu záverečného stanoviska, na základe zámeru, stanovísk k zámeru, správy o hodnotení, záznamu z verejného prerokovania, stanovísk k správe o hodnotení, písomných vyjadrení navrhovateľa a spracovateľa zámeru k pripomienkam zo stanovísk doručených k zámeru a správe o hodnotení, konzultácií s navrhovateľom a spracovateľom dokumentácie a vlastných poznatkov z obhliadky.

9. Uviedol, že územie v platnej územnoplánovacej dokumentácii bolo v čase predloženia zámeru a správy o hodnotení posudzované ako plocha určená pre priemysel. Lokalita prevádzky je situovaná v území určenom pre priemyselnú zástavu so základnou technickou infraštruktúrou. V rámci posudzovanej činnosti sa nakladá s odpadom kvalifikovaným ako ostatný „O“, nie nebezpečným, prevádzka tak spĺňa podmienky § 8 vyhlášky MŠP SR č. 371/2015 Z. z. a nehrozí kontaminácia ovzdušia a podzemných vôd. Navrhovaná činnosť je v zmysle zákona č. 137/2010 Z. z. ovzduší posudzovaná ako malý zdroj znečistenia ovzdušia, požiadavka vypracovania emisno - imisnej štúdie nebola v rámci prerokovania návrhu vznesená. V ďalšej časti kasačnej sťažnosti sa zaoberal závermi vibroakustickej štúdie a hlukovej štúdie a ďalšími podkladmi odborného posudku.

10. Žalovaný v súvislosti s únosným zaťažením územia upriamil pozornosť na záverečné stanovisko č. OU-ZA-OSZP3-2016/003575-006/Hnl zo dňa 10. mája 2016, ktoré v kapitole IV. Komplexné zhodnotenie vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie vrátane zdravia, podrobne rozoberá Požiadavky na vstupy, Údaje o výstupoch, Vplyvy na obyvateľstvo, Hlukovú záťaž, Vibrácie, Vplyv na horninové prostredie, nerastné suroviny, geodynamické javy a geomorfologické pomery, Vplyvy na klimatické pomery, pôdu, faunu, flóru, urbánny komplex a tiež ďalšie zložky životného prostredia. Spracovateľ zámeru k navrhovanej činnosti a správy o hodnotení vyhodnocuje posudzovanú činnosť vo vzťahu v danom čase aktuálnemu prostrediu územia, hodnotí činnosť vo vzťahu k všetkým činnostiam nachádzajúcim sa v okolí navrhovanej činnosti, čím sa vyhodnocuje kumulatívny vplyv navrhovanej činnosti s existujúcimi prevádzkami. Vzhľadom na nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom navrhol v zmysle § 462 ods. 1 Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušiť a konanie zastaviť.

3.

11. Ďalší účastník 1) SAKER, s. r. o. (ďalej aj „kasačný sťažovateľ 2“) podal kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Napadnuté druhostupňové rozhodnutie považoval za zákonné, obsahujúce všetky zákonom požadované náležitosti, vychádzajúce z dostatočne zisteného skutkového stavu. Žalovaný zvážil stav územia, význam očakávaných vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie a zdravie obyvateľstva z hľadiska charakteru a miesta vykonávania navrhovanej činnosti. Spoľahlivo zistený skutkový stav preukazuje zámer navrhovanej činnosti „Mechanická úprava kovových odpadov“, rozoslanie zámeru zainteresovaným subjektom a zverejnenie na webovom sídle ministerstva ako aj úradnej tabuli obce, vypracovanie správy a jej prerokovanie s verejnosťou. Doručené stanoviská, pripomienky, odborné posudky, ktoré boli zainteresovanými subjektmi predložené k správe o hodnotení, a napokon odborný posudok v súlade s § 36 zákona EIA, ktorého spracovateľ odporúča príslušnému orgánu vydať súhlasné stanovisko na realizáciu navrhovanej činnosti, všetko zahrnuté v záverečnom stanovisku. Okresný úrad dôsledne analyzoval každú pripomienku a stanoviská od dotknutých

subjektov. V ďalšej časti sťažnosti uplatnil obdobnú argumentáciu ako žalovaný v podanej kasačnej sťažnosti a tiež zdôraznil, že sa záverečné stanovisko vysporiadalo so všetkými do úvahy prichádzajúcimi vplyvmi na životné prostredie. Zaujal názor, že sa krajský súd nedostatočne oboznámil s obsahom záverečného stanoviska č. OU-ZA-OSZP3-2016/003757-006/HnI, pretože v tomto je všeobecný pojem „únosné zaťaženie územia“ individuálne analyzovaný z každého aspektu vplyvu navrhovanej činnosti na životné prostredie v IV. Kapitole záverečného stanoviska. Spracovateľ zámeru k navrhovanej činnosti a správy o hodnotení vyhodnocuje posudzovanú činnosť vo vzťahu k aktuálnemu prostrediu a všetkým činnostiam nachádzajúcim sa v okolí navrhovanej činnosti, čím sa vyhodnocuje kumulatívny vplyv navrhovanej činnosti s existujúcimi prevádzkami. Navrhovaná činnosť po zohľadnení už povolených činností v danom území v úhrne s ostatnými nepresiahne tzv. únosné zaťaženie územia. Vzhľadom na názor, že rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a dôvody rozhodnutia sú neurčité navrhol, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu zrušil a konanie v zmysle § 462 ods. 1 SSP zastavil. Žiadal tiež priznať náhradu trov konania vo výške 100%.

12. Žalobca vo vyjadrení k podaným kasačným sťažnostiam považoval napadnutý rozsudok za vecne správny a zákonný. Rozhodnutia zrušené napádaným rozsudkom vychádzali z nedostatočného zistenia skutkového stavu, založeného výlučne na zisteniach z dokumentácie účastníka 1), všeobecných predpokladoch, odhadoch o nezaťažení zložiek životného prostredia, bez znalosti a zisťovania reálneho skutkového stavu veci. Územný plán obce je prijímaný formou všeobecne záväzného nariadenia a predstavuje rámec pre stavebné využitie územia obce, ktoré na vymedzených plochách nemožno prekročiť. Určenie využitia plochy či časti územia obce stanoveným spôsobom na výstavbu stavieb či prevádzok určitého druhu v územnom pláne obce automaticky neznamená, že na uvedenej ploche je umožnená neobmedzená výstavba stavieb predmetného druhu prekračujúca rámec únosného zaťaženia územia, čomu nasvedčuje Plán hospodárskeho a sociálneho rozvoja obce 2015-2020, sledujúci cieľ utlmenia rozvoja priemyslu v obci a návrat k hodnotám vidieka. V obci Horný Vadičov existuje 5 prevádzok venujúcich sa spracovávaniu odpadu [t+t, a. s. (komunálny odpad), ČOK SEVAK, čistiareň odpadových vôd, Zberné suroviny, a. s. (kovový odpad), Metalimrex, s.r.o. (kovový odpad), SAKER, s.r.o. (kovový odpad) a 6 ďalších prevádzok (PREFA- Váhostav (výrobca betónových prefabrikátov), Slovnaft, a.s. (prečerpávací stanica), Logistický sklad COOP - Jednota, Obalovačka asfaltových zmesí, Vodná Elektráreň Horný Hričov, Zberný dvor a dielne Váhostav]. Plocha vymedzená pre priemysel v obci už nemôže kapacitne a enviromentálne prijať predmet posudzovanej činnosti. Záverečné stanovisko v časti IV., stati venujúcej sa údajom o výstupoch uvádza, že počas prevádzky navrhovanej činnosti budú vznikáť aj odpady, a to 13 01 13 Iné hydraulické oleje, 13 02 08 Iné motorové, prevodové a mazacie oleje, 15 02 02 Absorbenty filtračné materiály vrátane olejových filtrov inak nešpecifikovaných, ktoré odpady sú nebezpečnými odpadmi kategórie „N“, s rozsahom odpadu 0, 7t. Závery žalovaného a účastníka 1) o nehroziacej kontaminácii ovzdušia a podzemných vôd tak nezodpovedajú skutočnosti. Nezohľadnenie reálneho skutkového stavu preukazuje tiež skutočnosť využívania miestnych komunikácií a skutočnosť, že areál účastníka 1) už teraz nedokáže obsiahnuť všetky potrebné nákladné vozidlá. Stotožnil sa so záverom o nepreskúmateľnosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, opomínajúceho posúdenie „únosnosti zaťaženia územia“, ktorý pojem zahŕňa nutnosť komplexného posúdenia širokého okruhu kritérií negatívne vplyvujúcich na životné prostredie, najmä skutočnosť, či vzhľadom na vysoký počet priemyselných a iných prevádzok v obci je enviromentálne únosné navyšovanie prevádzok. Podstatné je tiež zhodnotenie, či pri spoločnom, sústredenom pôsobení existujúcich priemyselných a iných prevádzok a navrhovanej činnosti nehrozia negatívne dôsledky pre životné prostredie a zdravie obyvateľov. Žalobca vytkol neúplnosť uskutočneného posudzovania vplyvov na životné prostredie zo strany prvostupňového správneho orgánu nezoaberajúceho sa námietkami v stanovisku Regionálneho úradu verejného zdravotníctva v Žiline, taktiež nezabezpečenie stanoviska žalobcu ako mieste príslušného orgánu ochrany ovzdušia, neposudzovanie vplyvu navrhovanej činnosti na hmotný majetok a neposudzovanie vplyvov na životné prostredie podľa § 3 písm. a) zák. č. 24/2006 Z. z. z pohľadu ich vzájomného pôsobenia. Spracovateľ zámeru a správy o hodnotení nezohľadnil činnosť všetkých priemyselných a iných prevádzok pôsobiacich v obci. Činnosť účastníka 1) nemôže nahradiť činnosť správneho orgánu pri posudzovaní hľadiska únosnosti zaťaženia územia, ktoré uskutočnené nebolo. Žalobca tiež poukázal na obsahovú totožnosť podaných kasačných sťažností. Záverom vyjadrenia kasačnému súdu navrhol napadnutý

rozsudok krajského súdu potvrdiť.

13. Ďalší účastník 1) sa vo vyjadrení plne stotožnil s kasačnou sťažnosťou podanou žalovaným.

14. Ďalší účastníci 2) a 3) sa ku kasačným sťažnostiam žalovaného a ďalšieho účastníka 1) nevyjadrili.

4.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd v zmysle § 438 ods. 2 SSP preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podaných kasačných sťažností (§ 440 SSP), kasačné sťažnosti prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

16. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

17. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

19. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

20. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

21. Podľa čl. 8 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

22. Podľa čl. 37 Charty základných práv Európskej únie vysoká úroveň ochrany životného prostredia a zlepšovanie kvality životného prostredia sa musia začleniť do politik Únie a zabezpečiť v súlade so zásadou trvalo udržateľného rozvoja.

23. Podľa čl. 44 Ústavy Slovenskej republiky

ods. 1 každý má právo na priaznivé životné prostredie.

ods. 2 každý je povinný chrániť a zveľaďovať životné prostredie a kultúrne dedičstvo.

ods. 3 nikto nesmie nad mieru ustanovenú zákonom ohrozovať ani poškodzovať životné prostredie, prírodné zdroje a kultúrne pamiatky.

ods. 4 štát dbá o šetrné využívanie prírodných zdrojov, o ochranu poľnohospodárskej pôdy a lesnej pôdy, o ekologickú rovnováhu a o účinnú starostlivosť o životné prostredie a zabezpečuje ochranu určeným druhom voľne rastúcich rastlín a voľne žijúcich živočíchov.

24. Podľa čl. 45 každý má právo na včasné a úplné informácie o stave životného prostredia a o príčinách a následkoch tohto stavu.

25. Otázka ochrany životného prostredia je nanajvyšš aktuálnou i páľčivou témou dnešných dní. Problematika vydávania správnych rozhodnutí, ktorých predmetom je regulácia práv a povinností, výkon ktorých zasahuje do sféry životného prostredia a ktorých súdny prieskum bol predmetom viacerých súdnych konaní pred najvyšším súdom. Právo na priaznivé životné prostredie sa v modernej dobe a časoch súčasnosti dostáva ako garancia priamo do ústavných textov a katalógov práv a slobôd, a to ako pozitívny záväzok štát na poli ochrany životného prostredia, ale aj ako subjektívne právo jednotlivca, ktorý je v dnešnom svete vystavený následkom, ktoré na životnom prostredí zanecháva činnosť človeka a ktoré zasahujú či priamo zhoršujú kvalitu života. Svoj pozitívny záväzok chrániť životné prostredie štát napĺňa napríklad aj priznaním procesných práv združeniam a subjektom chrániacich v prospech verejného záujmu životné prostredie v konaniach pred štátnymi orgánmi s právomocou rozhodovať o povolenie činností s dopadom na životné prostredie. Tieto subjekty sú tak oprávnené intervenovať a reálne procesne chrániť a presadzovať aj pred súdmi verejný záujem na ochrane životného prostredia. Subjekty chrániace v prospech verejného záujmu životné prostredie v konaniach pred štátnymi orgánmi sa budú vždy z titulu svojej činnosti a svojho inak pre kvalitu života jednotlivca v danom životnom prostredí prínosného poslania usilovať o minimalizáciu zásahu do životného prostredia ľudskou činnosťou. Naopak, štátne orgány musia v každej jednej veci postupovať tak, ako im to ukladá zákon - niekedy je z dôvodu striktnosti zákona priestor na vyvažovanie jednotlivých záujmov, ktoré sú v hre a stoja proti sebe v danom konaní (ochrana životného prostredia vs. súkromné záujmy či osôb vykonávajúcich podnikateľskú, ústavou chránenú činnosť alebo i súkromných osôb pri výkone ich majetkových, ústavou chránených práv a pod.) menší, inokedy sa takéto vyvažovanie aj vzhľadom na text a ducha zákona a povoľovanú činnosť priamo vyžaduje (uznesenie ÚS SR zo 6. júna 2019, sp. zn. II. ÚS 107/2019).

26. V záujme predchádzania zneužitiu pravidiel Európskej únie rozdelením projektov, ktoré by mohli mať spolu významný vplyv na životné prostredie, je potrebné zohľadniť kumulatívny účinok takýchto projektov, ak majú objektívny a chronologický vzťah medzi nimi“ (vec C-244/12, Salzburger Flughafen, bod 21). Zámerom príslušnej právnej úpravy je tak možnosť pre príslušný orgán prihliadať na kumulatívne a synergické vplyvy projektu alebo jeho zmeny, medzi ktorými existuje priestorová alebo prevádzková súvislosť so zjavným časovým prepojením. Týmto ustanovením sa umožňuje príslušnému orgánu efektívne zabraňovať účelovému obchádzaniu predmetu a účelu konania podľa tohto zákona.“

5.

27. Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu kasačný súd zistil skutkový stav, z ktorého vyplýva, že Okresný úrad Žilina, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia ako príslušný orgán štátnej správy v zmysle zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie ako príslušný orgán podľa § 3 písm. k) v spojení s § 56 písm. c) zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (ďalej aj „zákon č. 24/2006 Z. z.“ alebo „zákon o EIA“) vydal na základe výsledkov procesu posudzovania vykonaného v zmysle ustanovení zákona EIA, podľa § 37 zákona o EIA a podľa § 46 a § 47 zákona č. 71/1967 Zb. záverečné stanovisko č. OU-ZA- OSZP3-2016/003575-006/Hnl, ktorým navrhovateľovi, obchodnej spoločnosti SAKER, s. r. o. vo vzťahu k navrhovanej činnosti „Mechanická úprava kovových odpadov“. Nakoľko okresný úrad Žilina, vydal rozhodnutie, podľa ktorého sa mal zámer spoločnosti podľa § 22 ods. 1 zákona EIA posudzovať podľa zákona, zámer bol zaslaný rezortnému orgánu (MŠP SR- odbor OH), povoľujúcemu orgánu (OÚ Žilina, odbor starostlivosti o ŽP), dotknutým orgánom (Úrad Žilinského samosprávneho kraja, OÚ Žilina - Odbor starostlivosti o životné prostredie, Regionálny úrad verejného zdravotníctva v Žiline, OÚ Žilina - Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, Okresné riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru Žilina, OÚ Žilina - odbor krízového riadenia) a dotknutej obci Horný Hričov. Príslušný orgán listom určil za spracovateľa odborného posudku podľa § 36 ods. 2 zákona odborne spôsobilú osobu na posudzovanie vplyvov na životné prostredie, S.. P. P., ktorý v závere odborného posudku odporučil príslušnému orgánu vydať súhlasné stanovisko na realizáciu navrhovanej činnosti. Okresný úrad, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia na základe výsledkov procesu posudzovania vykonaného v súlade s ustanoveniami zák. č. 24/2006 Z. z., pri ktorom zvažil stav územia, význam

očakávaných vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie a zdravie obyvateľstva z hľadiska pravdepodobnosti, rozsahu a trvania, charakteru navrhovanej činnosti, miesta vykonávania navrhovanej činnosti, so zameraním na súlad s územnoplánovacou dokumentáciou, záverov hodnotenia podľa zámeru, stanovísk orgánov dotknutých navrhovanou činnosťou a dotknutej verejnosti ako aj výsledku verejného prerokovania a výsledku odborného posudku súhlasil s realizáciou navrhovanej činnosti „Mechanická úprava kovových odpadov“ za predpokladu splnenia podmienok v zmysle bodu VI. 3 záverečného stanoviska.“

28. Rozhodnutím č. OU-ZA-OOP3-2016/029561/KUZ z 9. septembra 2016 v znení jeho opravy č. OU-ZA-OOP3-2016/029651/KUZ, OU-ZA-OOP3-2017/011666/KUZ zo dňa 13. februára 2017, žalovaný zamietol odvolania žalobcu a ďalšieho účastníka konania - Jednoty dôchodcov na Slovensku proti prvostupňovému rozhodnutiu a rozhodnutie prvostupňového orgánu správneho orgánu na úseku starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia potvrdil, konštatujúc zákonnosť postupu a rozhodnutia o udelení súhlasu s realizáciou navrhovanej činnosti.

29. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalovaného a žalobcu je rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 30S/76/2016 zo dňa 17. apríla 2018, ktorým súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, a preto primárne v medziach kasačných sťažností Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalovaného a ďalšieho účastníka 1) sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

6.

30. Podľa § 29a zák. č. 24/2006 Z. z. príslušný orgán v rámci posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti a posudzovania zmeny navrhovanej činnosti hodnotí obdobie prípravy navrhovanej činnosti a jej realizácie, a ak je to odôvodnené povahou navrhovanej činnosti aj etapu jej ukončenia spojeného s likvidáciou, sanáciou alebo rekultiváciou, a to najmä z hľadiska

- a) únosného zaťaženia územia,
- b) dôsledkov bežnej činnosti a rizika možných havárií,
- c) kumulatívnych a súbežne pôsobiacich javov, a to v rôznych časových horizontoch a s prihliadnutím na ich nezvratnosť,
- d) prevencie, minimalizácie, prípadne kompenzácie priamych a nepriamych vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny na životné prostredie,
- e) použitých metód hodnotenia a úplnosti informácií,
- f) porovnania s najlepšími dostupnými technológiami.

31. Podľa § 37 ods. 1 zák. č. 24/2006 Z. z. Výsledkom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny je záverečné stanovisko. Záverečné stanovisko je rozhodnutie, ktoré je záväzné pre ďalšie povoľovacie konanie. Právoplatnosťou záverečného stanoviska vzniká oprávnenie navrhovateľa navrhovanej činnosti alebo jej zmeny, ktorá musí byť predmetom posudzovania vplyvov podľa § 18 ods. 1, podať návrh na začatie povoľovacieho konania k navrhovanej činnosti alebo jej zmene vo variante odsúhlasenom príslušným orgánom v záverečnom stanovisku.

32. Podľa § 37 ods. 4 zák. č. 24/2006 Z. z. v záverečnom stanovisku príslušný orgán okrem celkového hodnotenia vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny uvedie, či s jej realizáciou súhlasí alebo nesúhlasí, za akých podmienok s ňou súhlasí a v ktorom realizačnom variante, ako aj požadovaný rozsah poprojektovej analýzy (§ 39 ods. 2).

33. Podľa § 37 ods. 5 zák. č. 24/2006 Z. z. podrobnosti o obsahu záverečného stanoviska sú uvedené v prílohe č. 12.

34. Podľa § 5 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí únosné zaťaženie územia je také zaťaženie

územia ľudskou činnosťou, pri ktorom nedochádza k poškodzovaniu životného prostredia, najmä jeho zložiek, funkcií ekosystémov alebo ekologickej stability.

35. Kasačný súd potom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu vyhodnotil rozsah a dôvody kasačných sťažností žalovaného a ďalšieho účastníka 1) vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Žiline a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožňuje s v celom rozsahu.

36. Zákon č. 24/2006 Z. z. v ustanoveniach § 37 podrobne upravuje náležitosti a účel vyhotovenia záverečného stanoviska s tým, že tento dokument je výsledkom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny. Zákona v prílohe č. 12 ustanovuje náležitosti, ktoré musí obsahovať záverečné stanovisko a to najmä v čl. VI bod 3 opatrenia a podmienky na prípravu, realizáciu a prípadne na ukončenie navrhovanej činnosti alebo jej zmeny, ak je spojená s likvidáciou, sanáciou alebo rekultiváciou vrátane opatrení na vylúčenie alebo zníženie významne nepriaznivých vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny a v čl. VII bod 2 odôvodnenie akceptovania alebo neakceptovania predložených písomných stanovísk k správe o hodnotení doručených podľa § 35 zákona vrátane odôvodnených písomných pripomienok, ktoré boli doručené dotknutou verejnosťou. Krajský súd v napadnutom rozsudku správne vytkol, že príslušný orgán podľa § 29a zák. č. 24/2006 Z. z. v rámci posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti a posudzovania zmeny navrhovanej činnosti hodnotí navrhovanú činnosť taktiež z hľadiska únosného zaťaženia územia a z hľadiska kumulatívnych a súbežne pôsobiacich javov, a to v rôznych časových horizontoch a s prihliadnutím na ich nezvratnosť.

7.

37. Žalovaný v súvislosti s únosným zaťažením územia upriamil pozornosť na záverečné stanovisko č. OU-ZA-OSZP3-2016/003575-006/Hnl zo dňa 10. mája 2016, ktoré podľa názoru správneho orgánu v kapitole IV. Komplexné zhodnotenie vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie vrátane zdravia, podrobne rozoberá Požiadavky na vstupy, Údaje o výstupoch, Vplyvy na obyvateľstvo, Hlukovú záťaž, Vibrácie, Vplyv na horninové prostredie, nerastné suroviny, geodynamické javy a geomorfologické pomery, Vplyvy na klimatické pomery, pôdu, faunu, flóru, urbánny komplex a tiež ďalšie zložky životného prostredia. Spracovateľ zámeru k navrhovanej činnosti a správy o hodnotení vyhodnocuje posudzovanú činnosť vo vzťahu v danom čase aktuálnemu prostrediu územia, hodnotí činnosť vo vzťahu k všetkým činnostiam nachádzajúcim sa v okolí navrhovanej činnosti, čím sa vyhodnocuje kumulatívny vplyv navrhovanej činnosti s existujúcimi prevádzkami.

38. Kasačný súd v súvislosti v zásade s obsahovo podobnou kasačnou námietkou podľa ktorej sa žalované správne orgány kvalifikovaným spôsobom vysporiadali tiež s únosným zaťažením územia, a to v kapitole IV. Komplexné zhodnotenie vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie vrátane zdravia, považuje za potrebné uviesť, že predmetná kapitola sa síce člení na stručné odseky, označené ako Požiadavky na vstupy, údaje o výstupoch, vplyvy na obyvateľstvo, vplyvy na horninové prostredie, nerastné suroviny, geodynamické javy a geomorfologické pomery, vplyvy na klimatické pomery, vplyvy na ovzdušie, vplyvy na vodné pomery, vplyvy na pôdu, vplyvy na faunu a flóru a ďalšie. V dotknutom prípade až na údaje týkajúce sa prevádzky spoločnosti ďalšieho účastníka 1) ide v prevažnej len o všeobecné stručné vyjadrenia, týkajúce sa jednotlivých zložiek ekosystému okolia prevádzky ďalšieho účastníka 1) bez výpovednej hodnoty vo vzťahu k vplyvu a zaťaženiu okolitého životného prostredia prevádzkami v katastrálnom území obce, imisiami, emisiami. V predmetnej časti záverečného stanoviska absentujú akékoľvek relevantné, odborné, kvantifikované a kvalifikované údaje týkajúce sa prevádzok ďalších spoločností, ktoré pôsobia v katastrálnom území obce Horný Hričov ako ani ďalších zdrojov znečistenia v obci. Zo záverečného stanoviska tak, ako bolo zdôvodnené žalovaným správnym orgánom nie sú zrejmé žiadne relevantné údaje o ďalších emisiách a priamych či nepriamych vplyvoch prevádzok v obci a príslušnom území, na životné prostredie, funkcie ekosystémov či ekologickú stabilitu tak ako to má na mysli relevantná práva úprava zákona o EIA a osobitných predpisov, ktoré by mohli slúžiť ako

východisko pre vyslovenie záveru o splnenie zákonnej podmienky únosného zaťaženia územia pre posúdenie vplyvov navrhovanej činnosti a taktiež synergický efekt, spôsobený kumulatívnym a súbežným pôsobením zdrojov znečistenia životného prostredia, ktorých prevádzky sú umiestnené na danom území.

39. Krajský súd s vecnou správnosťou jednotlivých stanovísk dotknutých orgánov ako aj spôsobom, akými sa so vznesenými námietkami vysporiadali správne orgány v rámci posudzovania navrhovanej činnosti vzhľadom na vplyv na životné prostredie, v napadnutom rozsudku nezoberal, pretože taký procesný postup považoval za predčasný. Procesný postup zdôvodnil absenciou posúdenia navrhovanej činnosti v záverečnom stanovisku prvostupňového orgánu z hľadiska únosného zaťaženia územia podľa § 29a písm. a) zák. č. 24/2006 Z. z. a tiež s poukazom na absenciu posúdenia kumulatívnych a súbežne pôsobiacich javov, v rôznych časových horizontoch a s prihliadnutím na ich nezvratnosť podľa § 29a písm. c) zák. č. 24/2006 Z. z.

40. Ksačný súd z hľadiska hospodárnosti konania (podľa § 5 ods. 7 SSP) považuje za potrebné zdôrazniť skutočnosti plynúce z administratívneho spisu, ako tomu je v prípade z vyjadrenia Regionálneho úradu verejného zdravotníctva (ďalej len „RÚVZ“) z 21. októbra 2014, v ktorom vytkol a) absenciu vibroakustickej štúdie navrhovanej činnosti na okolie, bol totiž len vyslovený predpoklad, že podľa limitov prípustných hodnôt hluku z iných zdrojov vo vonkajšom prostredí chránených objektov nebude prípustná hodnota na hranici areálu ďalšieho účastníka 1) prekročená. Z predloženej vibroakustickej štúdie podľa RÚVZ neplynul typ a druh mobilných zariadení, ktoré sa budú reálne pohybovať po prístupovej komunikácii do prevádzky, pri zvýšenej doprave môže dôjsť k zvýšeniu hlukovej záťaže, čo môže mať negatívny dopad na verejné zdravie obyvateľov a kvalitu životného prostredia. Ďalšiemu účastníkovi 1) tak uložil povinnosť objektivizovať hluk v životnom a pracovnom prostredí, objektivizovať vibrácie v pracovnom prostredí, objektivizovať pevné aerosóly a chemické faktory v pracovnom prostredí, zhodnotiť zdravotné riziká vyplývajúce z expozície faktorom pracovného prostredia (hluk, vibrácie, pevný aerosól, chemické faktory, mikroklíma a vypracovať posudky o riziku). Úrad ďalej zistil, že zámer uvádza, že ide o malý zdroj znečistenia a predmetná činnosť predstavuje nepatrný podiel na imisiách, ktoré tvrdenie nie je podložené rozptylovou štúdiou. Zámer predpokladal zníženie frekvencie dopravy, pretože na odvoz zhutneného odpadu bude potrebný menší počet nákladných vozidiel, neuvádza však oproti akej situácii, pretože predpokladaná obslužná doprava pre prevádzku zariadenia predstavuje cca 13 nákladných vozidiel na deň nekorešponduje s počtom automobilov nosnosti 8 ton v počte 150 vozidiel/ mesiac a nákladných vozidiel nosnosti 24 ton 45 vozidiel/mesiac. Zdôraznil tak možnosť zmeny situácie ohľadne dopravy, ktorá skutočnosť môže viesť k významnej miere zaťaženia obyvateľov v neďalekej obytnej zóne nepriaznivými vplyvmi. RÚVZ napokon namietal absenciu technickej správy potvrdzujúcej tvrdenie ďalšieho účastníka 1) podľa ktorého pri mechanickej úprave kovových odpadov (strihanie, pakovanie, lisovanie) budú produkované vibrácie, ktorých prenos do okolia mimo prevádzku technologických zariadení nepovažoval za pravdepodobný. Záverom vyjadrenia RÚVZ vyslovil názor, že až po predložení uvedených dokladov a upresnení nezrovnalostí nebudú mať pripomienky k predloženému zámeru v zmysle zák. č. 24/2006 Z. z. Z administratívne spisu však nie je zrejmé odstránenie predmetných nedostatkov a relevantná technická dokumentácia, ktorej potrebu ustálil RÚVZ v podanom vyjadrení nebola v správnom konaní ďalším účastníkom 1) zabezpečená. Podľa názoru kasačného súdu sa prvostupňový správny orgán nedostatočne vysporiadal s podstatnými námietkami tohto úradu, ktoré stanovisko vyhodnotil len ako nejednoznačné.

41. Taktiež v časti záverečného stanoviska č. 5 Rozhodnutie o akceptovaní alebo neakceptovaní predložení písomných stanovísk k správe o hodnotení doručených podľa § 35 zákona č. 24/2006 Z. z. sa podľa názoru kasačného súdu konajúci správny orgán nedostatočne vysporiadal s pripomienkou žalobcu založenou na potrebe objektivizácie prostredia, súvisiacej s expozíciou chemickým faktorom - hliník kovový, soli hliníka, inhalovateľná frakcia - prach, respirabilná frakcia - prach (nariadenie vlády č. 471/2011 Z. z.), pretože bez akéhokoľvek dôkazu uzavrel, že pri mechanickej spracovávaní kovových odpadov z hliníka nedochádza k expozícii zamestnancov s uvedeným chemickým faktorom. V nadväznosti na uvedené považuje kasačný súd za vhodné pripomenúť, že hliník nebol klasifikovaný ako

karcinogén, avšak výroba hliníka bola Medzinárodnou agentúrou pre výskum rakoviny - International Agency for Research on Cancer (IARC) klasifikovaná ako karcinogénna pre ľudí. Pre ľudí je hliník považovaný za potenciálne neurotoxický prvok a aj keď ľudia majú v tele prirodzenú účinnú bariéru, aby obmedzili koncentráciu hliníka v centrálnej nervovej sústave, sú stavy, napríklad obličkové zlyhanie, kedy tieto bariéry zlyhávajú. Rizikovou populáciou sú ľudia pracujúci v oblasti, kde môžu byť vystavení pôsobeniu hliníka alebo jeho zlúčenín. Kontroverznejšie hypotézy dokonca pripisujú pôsobeniu hliníka rozvoj Alzheimerovej choroby a iných neurodegeneratívnych ochorení u ľudí. Potrebné je taktiež pripomenúť, že podľa § 27 ods. 1 písm. c) zákona č. 137/2010 Z. z. o ovzduší súhlasné stanovisko na malý zdroj znečistenia ovzdušia, pod ktorý má spadať tiež navrhovaná činnosť ďalšieho účastníka 1) v zisťovacom konaní zo strany žalobcu, a teda obce ako príslušného orgánu, nebolo udelené a žalobca v konaní opakovane vyjadril nesúhlas so zvyšovaním kapacity spracúvaného materiálu v spoločnosti ďalšieho účastníka 1). Taktiež bude potrebné sa opätovne a dôsledne, logicky, presvedčivo a tiež s relevantnou dôkaznou dokumentáciou vysporiadať s požiadavkami ďalších orgánov na predloženie listín a dokumentácie, ktorými dotknuté orgány podmienili súhlasné stanoviská k zámeru navrhovanej činnosti v zisťovacom konaní, predmetom ktorého bolo posúdenie navrhovanej činnosti „Mechanická úprava kovových odpadov“ v konaní vedenou pred prvostupňovým správny orgánom pod sp. zn. OU-ZA-OOP3-2016/029651/KUZ.

42. S poukazom na vyššie uvedené právne závery, kasačný súd i v prejednávanej veci dospel k záveru, že kasačné sťažnosti žalovaného a ďalšieho účastníka 1) nie sú dôvodné, preto ich v zmysle § 461 SSP zamietol.

43. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 SSP v spojení s § 467 SSP tak, že účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov konania, keďže žalovaný a ďalší účastník 1) neboli v tomto konaní úspešní a žalobca si nárok na náhradu trov kasačného konania

44. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR jednomyselne (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.